

Białystok, dnia 27 lipca 1946 r.

BIĄŁOSTOCKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 7.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Str.

- Poz. 48 — Okólnik Nr. 31 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 1 lipca 1946 r. w sprawie rozpisywania przetargów i zakupów na wolnym rynku 86
- 49 — Okólnik Nr. 78 Ministerstwa Ziemi Odzyskanych z dnia 3 lipca 1946 r. w sprawie pobierania opłat stemplowych 86
- 50 — Zarządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 maja 1946 r. w sprawie plombowania wędlin i wyrobów wędliniarskich 86
- 51 — Zarządzenie Wojewody Białostockiego z dnia 11 lipca 1946 r. w sprawie tępienia ostów 87
- 52 — Komunikat Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego w sprawie ogłoszeń, reklam i t. p. 87

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

- Ogłoszenia o zaginięciu pieczęci 87
- Zgłoszenia o zagubieniu dokumentów 87
- Przedruki: Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. Prawa o stowarzyszeniach Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808 90

DZIAŁ URZĘDOWY

48

OKÓLNIK Nr. 31.

z dnia 1 lipca 1946 r.

w sprawie rozpisywania przetargów i zakupów na wolnym rynku

Do

**Ob. Ob. Wojewodów i
Prezydentów m. st. Warszawa i
m. Łodzi**

Wobec częstych wypadków zwracania się Władz i Urzędów do Biura Kontroli przy Prezydium KRN — o wyrażenie zgody na rozpisywanie przetargów na dostawy Państwowe oraz dokonywanie zakupów na wolnym rynku — Ministerstwo Administracji Publicznej wyjaśnia, iż Biuro Kontroli nie jest powołane i uprawnione do aprobowania odstępstw od obowiązujących w tej mierze norm ustawowych.

W związku z tym Ministerstwo poleca ściśle stosowanie się do przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29. I. 1937 r. — o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu i inst. publ. (Dz. U. R. P. Nr 1337 poz. 925, zmienionego rozp. R.P. z dnia 12. IX: 45 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 254) oraz przestrzeganie postanowień okólnika Nr 4 z dn. 15. I. 46 r. L. dz. 1.0.21849/45 — o zakupach na wolnym rynku.

W szczególności Ministerstwo przypomina, iż zgodnie z par. 17 ust. 3 powołanego wyżej rozporządzenia, należy zawiadamiać o ogłaszanych przetargach Biuro Kontroli kierując zawiadomienie do własnych delegatur B.K., które istnieją przy wszystkich miastach wojewódzkich.

Gdy przewidziana transakcja przekracza sumę 5 milionów zł. — należy również zawiadomić i Centralę Biura Kontroli.

Nadto Ministerstwo zwraca uwagę na wykorzystywanie przez Komisje przetargowe uprawnień z par. 29 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia, przewidującego stosownie dodatkowego przetargu ustnego lub pisemnego pomiędzy conajmniej dwoma wybranymi ofertami, którzy zaofferowali najdogodniejsze warunki.

W końcu Ministerstwo ustala, iż w wypadkach wyjątkowych — udzielanie zamówień z wolnej ręki — przewidzianych par. 36. 38— pow. — Rozporządzenia organem uprawnionym do stwierdzenia zaistnienia wypadku wyjątkowego, jak również do akceptowania tego rodzaju umów jest Wojewoda względnie Starosta oraz ich zastępcy.

(—) **Mgr. Z. Sznok**

Dyrektor Departamentu

49

OKÓLNIK Nr 78

MINISTERSTWA

ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 3 lipca 1946 r.

w sprawie pobierania opłat stemplowych

Do

**Ob. Ob. Wojewodów na obszarze
Ziem Odzyskanych**

Na podstawie otrzymywanej korespondencji oraz sprawozdań inspekcyjnych Ministerstwo Ziem Odzyskanych stwierdza stale, że w wielu jeszcze wypadkach nie są pobierane należne opłaty stemplowe od wnoszonych podań, wydanych zaświadczeń, pozwoleń i t. p. pism w postępowaniu administracyjnym.

Tego rodzaju postępowanie jest lekceważeniem najistotniejszych obowiązków i naraża Skarb Państwa na poważne straty.

W celu położenia kresu temu szkodliwemu stanowi rzeczy, godzącemu w interesy Skarbu Państwa, zechcą Obywatele Wojewodowie z całym naciskiem udzielić pouczenia personelowi Urzędu Wojewódzkiego oraz podległych władz i urzędów, wskazując na konieczność jak najściślejszego stosowania postanowień ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1. VII. 1926 r. (Dz. U.R.P. Nr 64, poz. 404/35) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych dekretem z dnia 20. III. 1946 r. (Dz. U.R.P. Nr 14, poz. 100).

Proszę również o uprzedzenie personelu, odpowiedzialnego za należyty wymiar i pobór opłat stemplowych, iż w stosunku do winnych zaniedbania wyciągane będą surowe konsekwencje służbowe, niezależnie od odpowiedzialności materialnej za stratę poniesioną przez Skarb Państwa.

MINISTER

wz. (—) **Wł. Czajkowski**
Podsekretarz Stanu

50.

ZARZĄDZENIE

Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 31 maja 1946 r.

w sprawie plombowania wędlin i wyrobów wędliniarskich.

Ministerstwo wyjaśnia, że na zasadzie Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9. III. 1946 r. w sprawie unormowania obrotu mięsem, wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi oraz znormalizowanego wyrobu wędlin i innych wyrobów wędliniarskich (Dziennik Świadczeń Rzeczowych Nr 4, poz. 13) — wędliny oraz wyroby wędliniarskie dopuszczone do obrotu muszą być przez wytwórców zaopatrzone we własne plomby firmowe, niezależnie od tego, czy stanowią własny wyrób, czy też

obcy (par. 3 w w rozporządzenia). Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dn. 10. XII. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643) zostało zmienione par. 6 w w rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, a tym samym obecność w sklepie deklaracji „wędliny własnego wyrobu“ nie zwalnia z obowiązku plombowania wędlin.

Dyrektor Departamentu

(—) **L. Walter**

51.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Białostockiego

z dnia 11 lipca 1946 r.

w sprawie tępienia ostów.

Do

Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich) oraz Prezydentów m. Białegostoku.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta RP. z dnia 19. XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin, oraz Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10. V. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 302) o tępieniu chwastów i szkodników roślin i na wniosek Stacji Ochrony Roślin Białostockiej Izby Rolniczej — zarządzam co następuje:

1) Wszyscy właściciele, użytkownicy i posiadacze gruntów obowiązani są na gruntach, będących w ich posiadaniu, do przymusowego tępienia ostu, a mianowicie ostu polnego (*cirsium arvense*) ostu łąkowego (*cirsium rivulare*), ostu zwisłego (*carus nutans*), ostu kędzierzawego (*cardus crispus*), ostu nastroszonego (*cardus saccanthoides*), ostu lancetowego (*cirsium lanceolotus*) i ostu siwego (*cirsium canum*).

2) Obowiązek tępienia wymienionych w pkt. 1. ostów rozciąga się na cały obszar Województwa Białostockiego, a w szczególności na teren powiatów: Gołdap, Olecko, Elk i Grajewo.

3) Tępić osty należy przez wyrwanie go z korzeniami, wycinanie, wykaszanie lub w inny dostępny sposób gospodarczy. Wszelkie zabiegi tępienia ostu winny być wykonane przed jego zakwitnięciem.

4) Nadzór nad tępieniem wyżej wymienionych chwastów na terenie powiatów wykonuje Starosta Powiatowy przy współudziale samorządu terytorialnego.

5) Tępienie ostów na terenie majątków państwowych, będących pod nadzorem wykonują kierownicy tych majątków wg ogólnie obowiązujących zasad.

6) Niestosujący się do postanowień niniejszego zarządzenia zgodnie z art. 13 Rozporządzenia Prez. R.P. z dnia 19. XI. 1927 r. oraz zgodnie z dekretem z dn. 16. XI. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) podlega karze aresztu do **3-ch miesięcy lub grzywny do 30.000 zł.**

Zarządzenie niniejsze obowiązuje na przeciąg lat 5-ciu to jest do dnia 31 lipca 1951 roku.

Niniejsze zarządzenie należy niezwłocznie podać w przyjęty sposób do wiadomości publicznej.

wz. **WOJEWODA**
Mgr. W. Białkowski
Wicewojewoda

52.

KOMUNIKAT

Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego

w sprawie ogłoszeń, reklam i t. p.

Z uwagi na nadmiar podawanych w prasie ogłoszeń, reklam i t. p. przez poszczególne urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe, niejednokrotnie zupełnie niepotrzebnych, Prezes Rady Ministrów w okólniku Nr 17 z dnia 20 maja 1946 r. zarządził, by urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe umieszczały w prasie tylko takie ogłoszenia, które oparte są na przepisach prawnych i które konieczne są dla życia gospodarczego i w każdym przypadku gospodarczo uzasadnione.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

o zaginięciu pieczęci.

Z prywatnego mieszkania wójta gm. Kolnica pow. augustowskiego skradziono pieczęć okrągłą gminy z godłem państwowym i napisem „Zarząd Gminy w Kolnicy“ — wszelkie dokumenty ostemplowane nią po dniu 21 czerwca 1946 r. uważane będą za nielegalne.

Z kancelarii Państwowego Urzędu Repatriacyjnego, Powiatowego Oddziału w Wysoko-Mazowieckiem z siedzibą w Łapach zaginęły: pieczęć urzędowa okrągła z godłem i napisem „Państwowy Urząd Repatriacyjny, Oddział Powiatowy w Wys-Mazowiec-

kiem“ i pieczęć rogowa z napisem: „Rzeczpospolita Polska, Państwowy Urząd Repatriacyjny. Powiatowy Oddział w Wys-Mazowieckiem L. dz. , dn. , 194 .“. Wszelkie dokumenty ostemplowane niemi po dn. 14 lipca będą uważane za nielegalne.

Zagubienie lub skradzenie dokumentów zgłosili:

1) Alkon Mejer, zam. w Białymstoku przy ul. Młynowej Nr 11 — dokumentów osobistych, wyd. przez Komitet Żydowski w Białymstoku w 1945 r.

2) Antonowicz Aleksander, zam. w Białymstoku przy ul. Skorupskiej Nr 10 m. 2 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez

b. władze okupacyjne niemieckie w Klecku pow. baranowickiego woj. nowogródzkie.

3) Basa Stanisław, zam. w Białymstoku przy Siennym Rynku Nr. 7 m. 6 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Łomży.

4) Bogdan Halina, zam. w Białymstoku przy ul. Kraszewskiego Nr 12 m. 3 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

5) Bonda Wincenty, zam. we wsi Zawady gminy Barszczewo pow. białostockiego — zaświadczenia ewakuacyjnego, wyd. przez Pełnomocnika do spraw ewakuacji w m. Żeludek powiatu szczuczynskiego k. Lidy z 1945 r.

6) Bożyk Władysław, zam. w Białymstoku przy ul. Świętokrzyskiej Nr. 7 — skradzenie tymczasowego dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Miejski w Białymstoku i wojskowej karty rejestracyjnej, wydanej przez RKU w Białymstoku.

7) Bycul Józefa, zam. w Białymstoku przy ul. Nowej Nr 28 m. 1 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

8) Cempura Henryk, zam. w Łomży przy ul. Długiej Nr 1 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Łomży.

9) Cichosz Edward, zam. w Białymstoku przy ul. Kochanowskiego Nr 5 m. 1 — skradzenie tymczasowego zaświadczenia tożsamości, wyd. w roku 1945 przez Zarząd Miejski w Białymstoku.

10) Citko Anna, zam. w Białymstoku przy ul. Puławskiego Nr 18 m. 1 dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne w Białymstoku.

11) Chmielewski Władysław, zam. we wsi Słucz gminy Radziłów, pow. szczuczyn — karty rejestracyjnej, wyd. przez Rejonową Komendę Uzupełnień.

12) Dorysiewicz Anna, zam. w Białymstoku przy ul. Stołecznej Nr 87 m. 1 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

13) Dzieniszewski Waclaw, zam. w Łomży przy ul. Obwodowej Nr 104 — wojskowej karty rejestracyjnej, wyd. przez Rejonową Komendę Uzupełnień w Ostrowi Mazowieckiej.

14) Frąckiewicz Irena, zam. w Białymstoku przy ul. Rabińskiej Nr 13a m. 9 — zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Miejski w Łapach.

15) Goldwasser Helena, zam. w Bielsku Podlaskim przy ul. Mickiewicza Nr 94 — skradzenie tymczasowego zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Miejski w Bielsku-Podlaskim.

16) Gorbacewicz Włodzimierz, zam. w Białymstoku przy ul. Młynowej Nr 35 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

17) Gryko Antoni, zam. w Białymstoku przy ul. Rabińskiej Nr 20 m. 6 — skradze-

nie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

18) Gulak Anna, zam. w Białymstoku przy ul. Leśnej Nr 15 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

19) Gutowska Janina, zam. w Białymstoku przy ul. Malinowskiego Nr 17 m. 10 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

20) Horodeński Zenon, zam. w Białymstoku przy ul. Nowo-Warszawskiej Nr 34 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku i legitymacji członkowskiej, wyd. przez Związek Walki Młodych w Białymstoku.

21) Imperowicz Anna, zam. w Białymstoku przy ul. Czystej Nr 12 m. 5 — skradzenie zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Miejski w Białymstoku.

22) Jabłońska Helena, zam. w Białymstoku przy ul. Krakowskiej Nr 9 m. 1 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

23) Jakimiuk Aleksandra, zam. w Białymstoku przy ul. Pałacowej Nr 1 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

24) Jakubiak Jadwiga, zam. w Białymstoku przy ul. Kawaleryjskiej Nr 26 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

25) Januszczyk Piotr, zam. w Białymstoku przy ul. Wołyńskiej Nr 13 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku w 1942 r.

26) Jarosławski Władysław, zam. w Białymstoku przy ul. Słonimskiej Nr 66 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

27) Jurgielewicz Stanisław, plutonowy funkcjonariusz Komisariatu Milicji Obywatelskiej w Suwałkach — legitymacji służbowej koloru zielonego serii 2 Nr 1250, wyd. przez Komendę Powiatową MO w Suwałkach, a zagubionej na terenie m. Suwałk w dniu 19. IV. 1946 r.

28) Karboliński Włodzimierz, zam. w Białymstoku przy ul. Piasta Nr 7 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Brzostowicy pow. białostockiego.

29) Kardasz Józef, zam. w kol. Józefów pow. moregowsk. woj. olsztyńskiego — skradzenie: 1, dowodu osobistego, wyd. przed rokiem 1939 przez Zarząd Gminy Czuczewice pow. łuninieckiego, 2) karty rejestracyjnej wyd. przez RKU Moreg w 1946 r., 3) dowodu posiadania gospodarstwa ponie mieckiego, wyd. przez PUR w Moregu, 4) orzeczenia PUR w Białymstoku o posiadaniu gospodarstwa w pow. łuninieckim.

30) Kardzis Wiktoria, zam. w Białymstoku przy ul. Sienkiewicza Nr 112a m. 5 — karty ewakuacyjnej i wizy na imię Wiktorii i Stanisława Kardzisów, wyd. przez Pełnomocnika do spraw ewakuacji w Wilnie w 1945 r.

31) Kisiel Maria, zam. w Białymstoku przy ul. Szosa Południowa Nr 19 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

32) Kosiorek Czesława, zam. w Białymstoku przy ul. Białowieskiej Nr 22 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

33) Kozakiewicz Aleksander, zam. we wsi Ginie gminy Kalinowo pow. elskiego — skradzenie: 1) zaświadczeń repatriacyjnych, wystawionych przez Urząd Ewakuacyjny w Nowogródku na Kozakiewicza Aleksandra, Kozakiewicz Feofanię i Romańczuk Aleksandrę, 2) dowodu osobistego, wyd. przez Starostwo Powiatowe w Nowogródku w 1930 roku za Nr 00346, 3) książeczki wojskowej, wyd. przez „Wojenkomat“ w Dzięciole powiatu nowogródzkiego za Nr 216105.

34) Kret Tadeusz, zam. we wsi Krupice gminy Siemiatycze pow. bielskiego — zaświadczenia na prawo ewakuacji do Polski i karty rejestracyjnej wojskowej rocznika 1927.

35) Kręcicki Icko, zam. w Białymstoku przy ul. Polnej Nr 22 — zaświadczenia emigracyjnego, wyd. na imię Izaka Kręcickiego przez Komisję Mieszana Polsko-Radziecką do spraw repatriacji w Czelabińsku w marcu 1946 r.

36) Kukowski Władysław, zam. we wsi Białowoda gminy Jeleniewo powiatu suwalskiego — skradzenie tymczasowego dowodu tożsamości konia Nr 24, wyd. w dniu 24. XI. 1945 r. przez Zarząd gminy w Jeleniewie oraz tymczasowego dowodu tożsamości konia Nr 26, wyd. w dniu 24. XI. 1945 r. przez Zarząd Gminy w Jeleniewie.

37) Kwapiński Leon, zam. w Białymstoku przy ul. Sienkiewicza Nr 138 m. 2 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku i książeczki wojskowej, wyd. przez Rejonową Komendę Uzupelnień w Białymstoku w roku 1940.

38) Lemiesz Tomasz, zam. we wsi Szol-tany gminy Sejwy powiatu suwalskiego — karty rejestracyjnej, wyd. przez Rejonową Komendę Uzupelnień w Suwałkach i tymczasowego zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Gminy Sejwy.

39) Leszczyński Julian, zam. w Białymstoku przy ul. Sienkiewicza Nr 87 — skradzenie legitymacji służbowej Nr 69, wydanej przez Wojewódzką Komendę Milicji Obywatelskiej w Białymstoku.

40) Lipińska Ludwika, zam. w Łomży przy ul. Stacha Konwy Nr 23 m. 2 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie.

41) Lubowicki Michał, zam. w Bielsku Podlaskim przy ul. Orzeszkowej Nr 12 — książeczki wojskowej, wyd. przez Rejonową Komendę Uzupelnień w Bielsku-Podlaskim w 1944 r. i pozwolenia na noszenie długiej broni, wyd. przez Komendę Straży Ochrony Kolei w Białymstoku w 1946 r.

42) Marczak Sabina, zam. w Białymstoku przy ul. Skorupskiej Nr 34 — tymcza-

sowego dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Miejski w Białymstoku w 1945 r.

43) Melezini Helena, zam. w Białymstoku przy ul. Majowej Nr 3 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

44) Niedźwiecka Eugenia, zam. w Białymstoku przy ul. Ostrowieckiej Nr 14 m. 4 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Czarnej Wsi pow. białostockiego.

45) Niestorowicz Stanisława, zam. w Białymstoku przy ul. Prowiantowej Nr 27 — skradzenie: 1) dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie, 2) zaświadczenia szkolnego na imię Mariana Niestorowicza, wyd. przez Kierownictwo Szkoły Powszechnej Nr 7 w Białymstoku i 3) koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych, wyd. przez Urząd Akcyz i Monopoli w Białymstoku.

46) Nowicki Tymoteusz, zam. w Bielsku-Podlaskim przy ul. Jagiellońskiej Nr 14 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Miejski w Bielsku-Podlaskim oraz pozwolenia na broń myśliwską, wyd. przez Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Białymstoku.

47) Okrani Halina, zam. w Białymstoku przy ul. Bema Nr 4 — tymczasowego zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Miejski w Białymstoku w 1945 r.

48) Paniczekiewicz Mikołaj, zam. w Białymstoku przy ul. Spacerowej Nr 3 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

49) Pawelczyk Zygmunt, zam. w Łomży przy ul. Rybaki Nr 55 — karty rejestracyjnej.

50) Płytnik Wanda, zam. w Białymstoku przy ul. Białostoczańskiej Nr 29 m. 5 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku w roku 1942.

51) Pokało Eugeniusz, zam. w Białymstoku przy ul. Polnej Nr 33 — tymczasowego zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Miejski w Białymstoku.

52) Przemielewski Stanisław, funkcjonariusz Posterunku Milicji Obywatelskiej w Szypliszkach — legitymacji służbowej koloru zielonego serii E Nr 1292, wyd. przez Powiatową Komendę MO w Suwałkach, a zagubionej w pobliżu posterunku MO Szypliszki w dniu 10. IV. 1946 r.

53) Rodniewicz Eugenia, zam. w Białymstoku przy ul. Koszykowej Nr 8/1 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Miejski w Białymstoku w 1926 r.

54) Rojsza Henryk, zam. w Białymstoku dowodu osobistego, wyd. przez władze ZSRR w roku 1940 w miejsc. Ruzajewka dzieckie w roku 1940 w miejsc. Ruzajewka penzeńskiej oblasti.

55) Różyński Tadeusz, zam. w Białymstoku przy ul. Suchej Nr 9 m. 7 — tymczasowego zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Miejski w Białymstoku.

56) Rutkowski Zygmunt, zam. w Białymstoku przy ul. Dojlidzkiej Nr 20 — tymczasowego zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Miejski w Białymstoku.

57) Sacewicz Bronisław, zam. w Sybie pow. ełckiego przy ul. Grajewskiej Nr 13 — karty rejestracyjnej, wyd. przez Urząd Miejski w Ełku.

58) Sacewicz Franciszka, zamiesz. w Sybie pow. ełckiego przy ul. Grajewskiej Nr 13 — karty ewakuacyjnej, wyd. w Grodnie i metryki urodzenia, wyd. przez Urząd parafialny Hoża.

59) Sakowicz Jadwiga, zam. w Białymstoku przy ul. Lubelskiej Nr 5 m. 3 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Łapach.

60) Smiarowski Stanisław, zam. w Łomży przy ul. Bernatowicza Nr 9 — świadectwa maturalnego, metryki urodzenia, zaświadczenia rejestracji wojskowej, świadectwa obywatelstwa i legitymacji Ligi Morskiej.

61) Stawecka Halina, zam. w Białymstoku przy ul. Warszawskiej Nr 62 — legitymacji służbowej Nr 60 seria E kolor bordowy, wyd. przez Wojewódzką Komendę MO w Białymstoku w 1945 r.

62) Sterling Helena, zam. w Łomży przy ul. Legionowej Nr 19a m. 6 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Brześciu n-B.

63) Swirydziuk Eustachy, zam. w Białymstoku przy ul. Grunwaldzkiej Nr 66 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie i świadectwa szkolnego, wyd. przez Szkołę Powszechną w Bogdankach gminy Zawyki pow. białostockiego.

64) Troc Anatol, zam. w Białymstoku przy ul. Szosa do Zielonej Nr 4 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku za Nr I-989.

65) Truszkowski Mikołaj, zam. w Białymstoku przy ul. Młynowej Nr 32 m. 3 — skradzenie dowodu osobistego wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Kosowie pow. słonimskiego woj. białostockiego.

66) Ulman Zygmunt, zam. w Białymstoku przy ul. Wasilkowskiej Nr 20 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Miejski w Białymstoku w maju 1946 r. oraz zaświadczenia powrotu z niewoli, wyd. przez tenże Zarząd Miejski w 1945 r.

67) Urban Józef, zam. w Ełku przy ul. Gdańskiej Nr 27 m. 2 — karty ewakuacyjnej, wyd. w dniu 25. V. 1946 r. w m. Skideli powiatu grodzieńskiego oraz zaświadczenia na prawo ewakuacji do Polski.

68) Urząd Wojewódzki Białostocki Wydział Samorządu — zagubienie karty rejestracyjnej Nr M 10614 na motocykl firmy „Royal“, wyd. przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Białymstoku na imię Wydziału Wojewódzkiego w Białymstoku.

69) Utykański Jan, zam. w Ełku przy ul. Gdańskiej Nr 36 — karty ewakuacyjnej, wyd. przez Pełnomocnika Okręgowego Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego w Stołpcach.

70) Waleszczuk Nadzieja, zam. w Białymstoku przy ul. Poleskiej Nr 51 — zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Gminy Gródek powiatu białostockiego.

71) Wierchowiec Walentyna, zam. w Białymstoku przy ul. Piasta Nr 118 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

72) Żakowicz Stanisława, zam. w Białymstoku przy ul. Hetmańskiej Nr 86 — skradzenie dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie, legitymacji służbowej, wyd. przez Dyрекcję Kolejową w Białymstoku i metryki urodzenia, wyd. przez Urząd parafialny św. Rocha w Białymstoku.

**Przedruk z Dziennika Ustaw R.P. Nr 94
poz. 808 z r. 1932**

808.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1932 r.

Prawo o stowarzyszeniach.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Prawo niniejsze reguluje prawny byt stowarzyszeń, jako dobrowolnych trwałych zrzeszeń o celach niezarobkowych.

Art. 2. Obywatele polscy mają prawo

łączyć się w stowarzyszeniach, których cele, ustrój i działalność nie sprzeciwiają się prawu i nie zagrażają bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

Uprawnienie to służy osobom w wieku od lat 18, o ile przepisy powyższe nie przewidują wyjątków.

Występować w charakterze założycieli, jak również wchodzić w skład zarządu stowarzyszenia, mogą tylko osoby zdolne do działań prawnych.

Młodzież szkolna z wyjątkiem młodzieży szkół wyższych, nie może należeć do stowarzyszeń.

Młodzież nieszkolna w wieku od lat 14 do 18 może, za zgodą swych prawnych opiekunów, należeć do stowarzyszeń, nie biorąc jednak udziału w głosowaniu uchwał i nie korzystając z uprawnień wyborczych.

Art. 3. Wojskowi w służbie czynnej mogą należeć do stowarzyszeń tylko za zezwoleniem władz wojskowych, na warunkach określonych przez Ministra Spraw

Wojskowych; nie mogą przytem oni być poddani ani balotażowi ani sądom koleżeńskim w jakiegokolwiek formie.

Szczególne ograniczenia prawa należenia do stowarzyszeń niektórych kategorii osób określają przepisy specjalne.

Art. 4. Cudzoziemcy mogą również łączyć się w stowarzyszeniach przewidzianych w niniejszym prawie.

Rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych, może wprowadzić odmienne zasady dla stowarzyszeń cudzoziemców, oraz w kwestii udziału cudzoziemców w stowarzyszeniach i ich władzach.

Tymże trybem będzie uregulowana sprawa stowarzyszeń o charakterze międzynarodowym, jeżeli szczególne potrzeby, związane z ich organizacją i funkcjonowaniem na obszarze Polski, nie dadzą możliwości zastosować do nich ogółu przepisów niniejszego prawa.

Art. 5. Nie wolno nikogo zmuszać do tego, aby wziął lub nie wziął udziału w stowarzyszeniu. Nie wolno także ograniczać możliwości wystąpienia ze stowarzyszenia.

Przeciwnie temu postanowienia statutów i regulaminów oraz uchwały i zobowiązania są niedopuszczalne i nieważne.

Wolność wystąpienia ze stowarzyszenia nie wyklucza ustanowienia w statucie stowarzyszeń, posiadających osobowość prawną, obowiązku zapłaty składek członkowskich za czas do końca roku gospodarczego.

Przepisy ust. 1 — 3 nie dotyczą stowarzyszeń, które powstają z inicjatywy władz, działających w tym kierunku na mocy przepisów prawa publicznego.

Art. 6. Zakazaniem jest:

- a) tworzenie stowarzyszeń przyjmujących zasadę bezwzględnego posłuszeństwa członków władzom stowarzyszenia,
- b) łączenie w stowarzyszeniu celów wychowania fizycznego, gimnastycznych lub sportowych z celami politycznymi.

Art. 7. Stowarzyszenia funkcjonariuszów państwowych podlegają przepisom niniejszego prawa.

Stowarzyszenia te nie mogą mieć celu lub ustroju, oraz stosować środków działania, niedających się pogodzić z przepisami służbowymi i wymaganiami służby.

Przepisy ust. 1 i 2 stosują się również do innych pracowników państwowych, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny.

Art. 8. Żadne stowarzyszenie nie ma prawa czynić przedmiotem rozważania swych sądów koleżeńskich albo przedmiotem swych uchwał, względnie w inny sposób piętnować działalności służbowej funkcjonariusza państwowego, będącego członkiem stowarzyszenia, zanim właściwe do oceny tej działalności władze przełożone

funkcjonariusza, względnie instytucje dyscyplinarne lub sądy karne, nie potępiły tej działalności przez wymierzenie kary.

Art. 9. Przepisom niniejszego prawa nie podlegają:

- a) zakony i kongregacje duchowne oraz inne zrzeszenia, mające wyłącznie i bezpośrednio na celu wykonywanie kultu religijnego prawnie uznanych kościołów i związków religijnych;
- b) komitety, powstające celem przygotowania wyborów do instytucji prawno-publicznych, gdy wybory są oparte na ustawach lub zarządzeniach władz — od dnia zarządzenia wyborów do ukończenia czynności wyborczych;
- c) związki zawodowe pracownicze, będące przedmiotem osobnych przepisów, z wyjątkiem postanowień zawartych w art. 11 ust. 2, art. 15, 17 i 59;
- d) przewidziane przez prawo przemysłowe korporacje i związki, grupy i organizacje przemysłowców, powołane do życia przez Ministra Przemysłu i Handlu na podstawie szczególnych upoważnień ustawowych.
- e) stowarzyszenia akademickie, zakładane zgodnie z przepisami o szkołach akademickich, oraz stowarzyszenia młodzieży szkolnej, tworzone w obrębie innych szkół, a znajdujące się pod dozorem władz szkolnych;
- f) stowarzyszenia ściśle wojskowe, związane z pełnieniem służby w wojsku, a zakładane przez wojskowych w czynnej służbie za zezwoleniem władzy wojskowej;
- g) spółdzielnie z wyjątkiem działalności, o której mowa w art. 11.

Art. 10. Rozporządzenie Rady Ministrów może na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wprowadzić odmienne zasady dla stowarzyszeń o celach religijnych i wyznaniowych, niepodpadających pod postanowienia art. 9 pkt. a.

Art. 11. Spółdzielnie, o ile uprawiają działalność kulturalną w zakresie tej działalności podlegają przepisom art. 12, 13, 14, 15 i 17 niniejszego prawa z tym, że przez „założenie“, o którym mowa w art. 12, 13, 14 należy rozumieć rozpoczęcie uprawiania działalności kulturalnej, a przez „rozwiązanie się“ w art. 13 także przypadek zaniesienia tej działalności.

Związki zawodowe pracownicze mają obowiązek dostarczać powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca ich siedziby na jej żądanie danych co do składu zarządu, oraz podlegają przepisom art. 15 i 17 z tym, że przez bezpośrednią władzę nadzorczą, o której mowa w art. 15, należy rozumieć wspomnianą powiatową władzę administracji ogólnej.

Rozdział II.

Stowarzyszenia zwykłe.

Art. 12. Osoby w liczbie co najmniej 3, pragnące założyć stowarzyszenie zwykłe, zgłaszają o tem na piśmie powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca przyszłej siedziby stowarzyszenia, jako bezpośredniej władzy nadzorczej, podając: 1) nazwę stowarzyszenia, jego cel i środki działania, 2) teren działalności oraz siedzibę stowarzyszenia, 3) swoje imiona i nazwiska, oraz miejsce zamieszkania, 4) sposób powoływania zarządu, 5) sposób wstępowania i ustępowania członków, 6) sposób rozwiązania się stowarzyszenia.

Art. 13. Jeżeli w ciągu czterech tygodni od zgłoszenia władza nie zakaze założenia stowarzyszenia, względnie przed upływem tego terminu stwierdzi, że nie ma zastrzeżeń co do jego założenia, może ono rozpocząć działalność.

W ciągu 2 tygodni od rozpoczęcia działalności stowarzyszenia jego zarząd obowiązany jest podać do wiadomości władzy swój skład oraz miejsce zamieszkania jego członków a także adres lokalu, który ma służyć stowarzyszeniu za siedzibę.

Postanowienia powyższe mają zastosowanie również co do obowiązków zgłaszania zmiany okoliczności, o których mowa w art. 12 pkt. 1, 2, 4, 5 i 6 oraz zmian składu zarządu i adresu stowarzyszenia.

W przypadku rozwiązania się stowarzyszenia ostatni jego zarząd obowiązany jest zgłosić o tym władzy w ciągu 2 tygodni od powzięcia uchwały rozwiązującej.

Art. 14. Władza należycie umotywowaną decyzją zakaze założenia stowarzyszenia, jeżeli jego istnienie nie da się pogodzić z prawem albo może spowodować zagrożenie bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego.

Art. 15. Bezpośrednia władza nadzorcza może wezwać zarząd stowarzyszenia do dostarczenia jej odpisu protokołu posiedzenia lub treści powziętej uchwały, jeżeli te były spisywane, oraz może w lokalu stowarzyszenia przeglądać prowadzone akta, księgi i posiadane dokumenty, jak również sporządzać z nich notatki, odpisy i wyciągi, a także uprzednio wzywać zarząd do okazania ich w dokładnie określonym przez nią czasie.

Zarząd obowiązany jest prowadzić, utrzymując w stanie aktualności, imienny spis członków stowarzyszenia, ze wskazaniem przynależności państwowej i dostarczyć władzy na jej żądanie danych z tego spisu.

Art. 16. Jeżeli działalność stowarzyszenia wykracza przeciwko obowiązującemu prawu, ustalonym dla stowarzyszenia zakresowi i sposobom działania, jeżeli stowarzyszenie wogóle nie odpowiada warunkom swego prawnego istnienia albo też zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu — bezpośrednia

władza nadzorcza, stosownie do okoliczności, może należycie umotywowaną decyzją bądź udzielić mu upomnienia, bądź zażądać usunięcia dostrzeżonych uchybień, w szczególności cofnięcia niedopuszczalnych uchwał, pod rygorem zawieszenia względnie rozwiązania stowarzyszenia, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin, bądź wprost zawiesić działalność a następnie rozwiązać stowarzyszenie. Decyzja o zawieszeniu jest natychmiast wykonalna.

W razie nierozwiązania stowarzyszenia w ciągu 2 miesięcy od zawieszenia jego działalności, zawieszenie to traci moc.

Art. 17. Jeżeli działalność jednego ze zrzeszeń, o których mowa w art. 11, została skierowana do przestępstwa albo zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu, wówczas powiatowa władza administracji ogólnej w miarę okoliczności może bądź zażądać od władz zrzeszenia usunięcia stanu zagrażającego, bądź zawiesić działalność zrzeszenia i wnieść o rozwiązanie zrzeszenia do właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga przy odpowiednim zastosowaniu przepisów postępowania karnego. W tym przypadku zawieszenie ma moc do chwili wydania przez sąd decyzji w sprawie rozwiązania zrzeszenia.

Art. 18. Stowarzyszenia, powstające trybem artykułów 12 i 13, nie mogą:

- a) zakładać oddziałów,
- b) łączyć się w związki stowarzyszeń,
- c) przyjmować w poczet swoich członków osoby prawne,
- d) korzystać z ofiarności publicznej, albo z zapomóg udzielanych przez władze lub instytucje publiczne.

Trybem art. 12 i 13 nie mogą powstawać:

- a) związki stowarzyszeń,
- b) stowarzyszenia funkcjonariuszów państwowych i innych pracowników państwowych, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny — poświęcone popieraniu ich interesów zawodowych.

Rozdział III.

Stowarzyszenia zarejestrowane.

Art. 19. Osoby w liczbie co najmniej 15, względnie stowarzyszenie zwykłe, liczące co najmniej 15 członków, pragnące założyć stowarzyszenie, posiadające osobowość prawną względnie uzyskać prawa takiego stowarzyszenia, wnoszą za pośrednictwem powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca przyszłej siedziby stowarzyszenia (bezpośrednia władza nadzorcza) pisemne podanie do odpowiedniej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej (władza rejestracyjna) o zarejestrowanie stowarzyszenia, dołączając 4 egzemplarze projektu statutu.

W statucie muszą być uwidocznione:

- a) nazwa stowarzyszenia, odróżniająca je wyraźnie od innych stowarzyszeń zarejestrowanych w obrębie tego wo-

- jewództwa, tudzież od władz i urzędów rządowych i samorządowych;
- b) teren działalności i siedziba;
 - c) cel stowarzyszenia i środki działania;
 - d) sposób wstępowania i ustępowania członków oraz ich prawa i obowiązki;
 - e) sposób ustanawiania składów członkowskich;
 - f) władze stowarzyszenia (zarząd, walne zgromadzenie, komisja rewizyjna i t. d.), sposób ich tworzenia i uzupełnienia, oraz zakres kompetencji;
 - g) sposób reprezentowania stowarzyszenia nazewnątrz oraz warunki ważności jego uchwał i pism;
 - h) sposób załatwiania sporów wynikających w obrębie stowarzyszenia;
 - i) sposób zaciągania przez stowarzyszenie zobowiązań majątkowych;
 - j) sposób zmiany statutu;
 - k) warunki lub sposób rozwiązania się stowarzyszenia.

Nadto w statucie musi być uwidoczniłny stosunek stowarzyszenia do innych stowarzyszeń lub organizacji, jeżeli ono zamierza podporządkować się im pod względem organizacyjnym lub ideowym.

Art. 20. Władza rejestracyjna może nałożyć umotywowaną decyzją podanie o rejestrację załatwić odmownie bądź z przyczyn wskazanych w art. 14. bądź z powodu, iż powstanie takiego stowarzyszenia nie odpowiada względem pożytku społecznego, może też swą zgodę na powstanie stowarzyszenia uzależnić od poczynienia zmian w statucie.

Art. 21. Jeżeli władza nie ma zastrzeżeń przeciwko projektowanemu stowarzyszeniu względnie gdy zastrzeżenia te zostały w toku instancji uchylone, władza wpisuje stowarzyszenie do prowadzonego przez siebie rejestru stowarzyszeń. Równocześnie wy daje ona założycielom jeden egzemplarz statutu z odpowiednią adnotacją. Ponadto o fakcie zarejestrowania władza na koszt założycieli ogłasza w Monitorze Polskim.

Od chwili wpisania do rejestru stowarzyszenie uzyskuje osobowość prawną i może obok właściwej nazwy używać dodatku: „stowarzyszenie zarejestrowane”.

Art. 22. Przewidziane w artykule poprzednim wpisy do rejestru i ogłoszenie winny w każdym razie obejmować:

- a) nazwę i siedzibę stowarzyszenia, oraz teren działalności;
- b) datę wpisu do rejestru;
- c) cel stowarzyszenia i środki działania;
- d) imiona i nazwiska założycieli;
- e) ewentualne ograniczenia pełnomocnictw zarządu;
- f) czas trwania stowarzyszenia, o ile jest on ograniczony.

Art. 23. W ciągu 2 tygodni od rozpoczęcia działalności stowarzyszenia jego zarząd obowiązany jest podać do wiadomości władzy rejestracyjnej, za pośrednictwem bezpośredniej władzy nadzorczej, skład zarzą-

du oraz miejsce zamieszkania jego członków, a także adres lokalu stowarzyszenia. To samo dotyczy późniejszych zmian składu zarządu i adresu stowarzyszenia, licząc termin od dokonania zmiany.

Dane co do składu zarządu i adresu stowarzyszenia wciąga się do rejestru.

Art. 24. Postanowienia art. 15 i 16 mają odpowiednie zastosowanie do stowarzyszeń zarejestrowanych, z tą zmianą, iż decyzja o rozwiązaniu stowarzyszenia należy do władzy rejestracyjnej.

Nadto na pisemne żądanie bezpośredniej władzy nadzorczej zarząd stowarzyszenia, pod osobistą odpowiedzialnością każdego z członków zarządu, obowiązany jest złożyć jej nie więcej niż w dwóch egzemplarzach sprawozdanie z działalności oraz rachunkowe stowarzyszenia za ubiegły okres sprawozdawczy, a także udzielać potrzebnych wyjaśnień.

Art. 25. W przypadku zawieszenia działalności lub rozwiązania stowarzyszenia, władza rejestracyjna uczyni odpowiednią adnotację w rejestrze. W miarę potrzeby bezpośrednio władza nadzorcza w tym przypadku zarządzi tymczasowe zabezpieczenie majątku stowarzyszenia, a do prowadzenia spraw niezbędnych, związanych z tym majątkiem, wyznaczy kuratora. Władza rejestracyjna zarządzi likwidację stowarzyszenia po zapadnięciu decyzji ostatecznej o rozwiązaniu, o ile wykonanie decyzji nie zostało wstrzymane.

Art. 26. Jeżeli: 1) liczba członków stowarzyszenia spadnie poniżej 10, lub 2) stowarzyszenie nie posiada przewidzianego statutowo zarządu i nie ma warunków do jego wyłonienia, względnie nie wyłania w ciągu najmniej rocznego okresu czasu, lub 3) organ ten nie był odnawiany najmniej w ciągu 3 okresów przewidzianego statutowo czasu jego urzędowania, albo też 4) zajdą inne okoliczności, świadczące, że stowarzyszenie faktycznie istnieć przestało, lub że istnienie jego stało się bezprzedmiotowe,—władza rejestracyjna, z własnej inicjatywy, na wniosek wyznaczonego w myśl art. 30 kuratora albo na czyjkolwiek wniosek, stwierdzi te okoliczności i zadecyduje o likwidacji stowarzyszenia.

Art. 27. Majątek stowarzyszenia, rozwiązanego przez władzę, względnie takiego, co do którego władza zadecydowała o likwidacji na podstawie art. 26, będzie użyty na cel w statucie jego przewidziany. W braku odpowiednich postanowień przeznaczenie majątku określi władza rejestracyjna, uwzględniając cele stowarzyszenia.

Art. 28. Zmiany statutu stowarzyszenia mają być dokonywane trybem dla powstania stowarzyszenia ustalonym. Jeżeli zmiany te dotyczą danych, uwidoczniłnych w rejestrze, powinny być one wciągnięte do rejestru i ogłoszone trybem w art. 21 przewidzianym.

Art. 29. Stowarzyszenie powinno posiadać zarząd, który zastępuje je nazewnątrż tak wobec władz jak i osób trzecich.

Art. 30. W razie braku zarządu, zdolnego do działań prawnych, władza rejestracyjna z własnej inicjatywy lub na żądanie osoby interesowanej, ustanowi kuratora, który zastępuje zarząd na czas potrzebny do usunięcia powyższego braku lub zadecydowania likwidacji. Kuratora, wyznaczonego w myśl art. 25 lub art. 30, władza może w każdym czasie odwołać, wyznaczając w razie potrzeby w jego miejsce inną osobę.

Art. 31. Obowiązkiem zarządu jest zwoływanie walnego zgromadzenia w przypadkach statutem przewidzianych, a w razie braku odpowiednich postanowień, co najmniej raz do roku.

Walne zgromadzenie stanowi najwyższą władzę stowarzyszenia, uprawnioną do decydowania o tych wszystkich sprawach, należących do zakresu działania stowarzyszenia, do których statut nie upoważnił innych jego organów.

Walne zgromadzenie składa się z członków, odpowiadających warunkom statutowo przewidzianym, a w razie braku wskazówek w statucie — ze wszystkich członków, z mocy prawa nie wyłączonych od głosowania.

Art. 32. Zarząd obowiązany jest zwołać walne zgromadzenie, jeżeli tego zażąda określona w statucie ilość członków, lub, w braku odpowiedniego postanowienia, jeżeli tego z podaniem powodów zażąda co najmniej 1/10 część ogółu członków stowarzyszenia, uprawnionych do głosowania.

W razie nieuczynienia zadość temu żądaniu władza rejestracyjna może upoważnić członków, którzy z żądaniem wystąpili, do zwołania walnego zgromadzenia, tudzież wyznaczyć przewodniczącego zgromadzenia. Na upoważnienie powyższe należy się powołać przy zwołaniu zgromadzenia.

Art. 33. Wpisaniu do rejestru, oprócz danych przewidzianych w poprzednich artykułach, podlegają także:

- a) otwarcie upadłości;
- b) otwarcie likwidacji, imiona i nazwiska likwidatorów, zmiany w ich składzie, ukończenie likwidacji, wykreślenie zlikwidowanego stowarzyszenia z rejestru.

Art. 34. Obowiązkiem zarządu jest zgłoszenie do władzy rejestracyjnej oprócz danych, o których mowa w poprzednich artykułach, także: o ograniczeniach pełnomocnictw zarządu, o rozwiązaniu się stowarzyszenia na mocy własnej uchwały lub skutkiem upływu terminu, na który zostało utworzone, albo osiągnięcia celu stowarzyszenia, o otwarciu likwidacji, oraz imionach i nazwiskach likwidatorów, gdy likwidację zadecydowało stowarzyszenie.

Art. 35. Zgłoszenie: zmian w składzie likwidatorów, ukończenia likwidacji i wniosku o wykreślenie stowarzyszenia z rejestru jest obowiązkiem likwidatorów.

Wpisanie do rejestru otwarcia upadłości oraz otwarcia likwidacji, zarządzanej przez władzę, a także imion i nazwisk kuratora lub likwidatorów następuje z urzędu.

Art. 36. Rejestry stowarzyszeń są jawne i dostępne dla osób trzecich. Każdemu przysługuje prawo otrzymania uwierzytelnionych odpisów i wyciągów z tych rejestrów.

Art. 37. W razie rozwiązania się stowarzyszenia na skutek własnej uchwały lub upływu terminu, na który zostało utworzone, albo osiągnięcia celu stowarzyszenia i w braku w statucie postanowień co do przeznaczenia majątku stowarzyszenia, względnie co do sposobu likwidacji majątku, ostatecznie walne zgromadzenie uchwali przeznaczenie tego majątku.

W braku również takiej uchwały będzie miał analogiczne zastosowanie art. 27.

Art. 38. Likwidatorzy stowarzyszenia w przypadku, przewidzianym w art. 37, są członkowie ostatniego zarządu, o ile statut, lub — w braku postanowienia statutu — uchwała ostatniego walnego zgromadzenia, nie postanawiają inaczej.

W innych przypadkach likwidacji likwidatorów wyznacza władza rejestracyjna. Władza ta również może ich odwołać lub na ich prośbę zwolnić, wyznaczając na ich miejsce inne osoby.

Art. 38. Likwidatorami stowarzyszenia w wierach takich umów i przedsięwzięć takich czynności prawnych, które nie wynikają z potrzeb likwidacji.

Likwidatorowie mają obowiązek starać się o przeprowadzenie likwidacji w jak najkrótszym czasie, dbając przy tym, aby masa likwidacyjna możliwie nie uległa uszczupleniu. Jeżeli likwidacja nie zostanie zakończona w ciągu jednego roku od jej postanowienia, likwidatorowie przedstawiają przyczyny tego władzy rejestracyjnej, która bądź uzna je za uzasadnione i odpowiednio przedłuży termin, bądź celem zakończenia likwidacji postąpi w myśl postanowień art. 38 ust. 2.

Art. 40. Prawo zakładania oddziałów służy tylko tym stowarzyszeniom, które w swych statutach przewidują takie uprawnienia i zasady organizacji tych oddziałów.

Art. 41. Kierownictwo oddziału, zakładanego zgodnie z przepisami statutu stowarzyszenia, obowiązane jest zawiadomić o założeniu oddziału powiatową władzę administracji ogólnej miejsca siedziby oddziału, dołączając:

- 1) egzemplarz statutu stowarzyszenia;
- 2) dowód zgody centrali stowarzyszenia na powstanie oddziału;
- 3) wykaz składu osobowego kierownictwa oddziału wraz z jego adresami i
- 4) adres lokalu, w którym ma się mieścić oddział.

Władza może sprzeciwić się założeniu oddziału w warunkach i na zasadach przewidzianych w art. 13 ust. 1 i art. 14.

Kierownictwo oddziału ma również obowiązek w 2-tygodniowym terminie zawiadomić władzę o każdorazowej zmianie swego składu osobowego, adresu oddziału i statutu stowarzyszenia, licząc termin powyższy od dokonania zmiany względnie od powzięcia o niej wiadomości.

Postanowienia art. 15 i 16 maja odpowiednie zastosowanie do oddziałów stowarzyszenia.

Art. 42. Związki stowarzyszeń lub innych osób prawnych mogą być zakładane przy analogicznem zastosowaniu do nich przepisów niniejszego rozdziału, z tą różnicą, że dla założenia związku wystarczy udział trzech stowarzyszeń względnie osób prawnych.

Art. 43. W stosunku do stowarzyszeń, korzystających z ofiarności publicznej, albo z zapomóg udzielonych im przez władzę lub instytucje publiczne, bez względu na cele tych stowarzyszeń, mają zastosowanie następujące postanowienia:

- a) o terminie, miejscu i przedmiocie każdego walnego zgromadzenia obowiązane są zawiadamiać bezpośrednio władzę nadzorczą; dotyczy to również posiedzeń zarządu stowarzyszenia, o ile przedmiotem obrad mają być sprawy związane z użyciem funduszków uzyskanych w drodze określonej we wstępie niniejszego artykułu;
- b) władza może delegować na ich posiedzenia swego przedstawiciela, upoważnionego do zabierania głosu, żądania informacji od zarządu, komisji rewizyjnej i innych organów stowarzyszenia, i czynienia swych uwag co do gospodarki stowarzyszenia, celowości czynionych wydatków potrzebnych reform i t. p.; delegatem tym może być zarówno urzędnik władzy rządowej jak i zainteresowanej władzy samorządowej lub instytucji publicznej;
- c) w razie powtarzających się uchybień w gospodarce stowarzyszenia może ono być przez władzę rejestracyjną pozbawione prawa korzystania z ofiarności publicznej lub z zapomóg.

Art. 44. Nadzór władz nad stowarzyszeniami, przewidziany w niniejszym rozdziale, nie narusza uprawnień władz, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucyj opiekuńczych.

Art. 45. Bliższe przepisy co do sposobu prowadzenia rejestru, zgłaszania wniosków, formy ogłoszeń, udostępnienia korzystania z rejestru, sposobu postępowania w sprawach rejestracji, oraz co do opłat rejestracyjnych a także za odpisy i wyciągi z rejestru, wydaje Minister Spraw Wewnętrznych.

Rozdział IV.

Stowarzyszenia wyższej użyteczności.

Art. 46. Stowarzyszenia, których rozwój jest szczególnie użyteczny dla interesu państwowego lub społecznego Rzeczypospolitej, mogą być uznane za stowarzyszenia wyższej użyteczności.

Art. 47. Uznanie to następuje w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, wydanego na wiosek Ministra Spraw Wewnętrznych postawiony w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Uznaniu towarzyszy nadanie stowarzyszeniu odpowiedniego statutu, regulującego w szczegółach byt prawny stowarzyszenia.

Jeżeli stowarzyszenie to było poprzednio zarejestrowane w innym trybie, ma być ono skreślone z dotychczasowego rejestru.

Zmiany statutu odbywają się tym samym trybem co nadanie statutu.

Art. 48. Stowarzyszenie wyższej użyteczności posiada osobowość prawną.

Stowarzyszenie może przyjmować zapisy i darowizny oraz nabywać majątek ruchomy i nieruchomy bez ograniczeń i bez potrzeby uzyskiwania zezwoleń, przewidzianych w przepisach specjalnych, regulujących sprawy zapisów i darowizn oraz nabywanie majątku przez osoby fizyczne i prawne.

Art. 49. Minister Spraw Wewnętrznych i Minister Skarbu władni są do udzielania stowarzyszeniom wyższej użyteczności szczególnych ulg i zwolnień w podatkach i opłatach tak państwowych jak komunalnych.

Art. 50. Przewidziane w art. 2 ograniczenia co do udziału w stowarzyszeniach osób nieletnich nie dotyczą stowarzyszeń wyższej użyteczności, o ile statut sprawę udziału tych osób ureguluje inaczej.

Młodzież szkolna uczestniczyć może w stowarzyszeniach wyższej użyteczności jedynie w oddziałach, zorganizowanych dla niej w obrębie szkół i znajdujących się pod dozorem władz szkolnych.

Art. 51. Uznaniu może towarzyszyć nadanie stowarzyszeniu przywileju wyłączności działania w określonym zakresie na obszarze całego Państwa lub mniejszym, co pociągnie za sobą wyłączenie wszelkich innych stowarzyszeń od wkraczania w ten zakres na odpowiednim obszarze bez względu na ich dotychczasowe uprawnienia i brzmienie statutów.

Art. 52. Nadzór nad stowarzyszeniami wyższej użyteczności sprawuje Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 53. Do wykonywania nadzoru władza nadzorcza powoła dla każdego stowarzyszenia specjalnego delegata, uprawnionego do stałej kontroli stowarzyszenia stosownie do instrukcji, jaka będzie dla delegata przez władzę nadzorczą ustalona.

Art. 54. W razie stwierdzenia, że stowarzyszenie wyższej użyteczności nie wypełnia swych zadań lub wypełnia je nienależycie, władza nadzorcza może zawiesić w działalności władze zarządzające stowarzyszenia i ustanowić zarząd przymusowy na czas potrzebny do zwołania walnego zgromadzenia członków, celem przeprowadzenia nowych wyborów władz zarządzających.

Art. 55. W warunkach szczególnych, przewidzianych w statutach stowarzyszeń, jak również w tych przypadkach, kiedy wymaga tego interes Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów, stowarzyszenia wyższej użyteczności będą podporządkowane władzom państwowym, przewidzianym w ich statutach.

Art. 56. Gdyby stowarzyszenie wyższej użyteczności straciło rację bytu, Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych postawiony w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami zadecyduje jego rozwiązanie.

W tym przypadku Minister Spraw Wewnętrznych wyznaczy likwidatora (ów) stowarzyszenia.

Gdyby statut stowarzyszenia nie przewidywał przeznaczenia jego majątku na przypadek rozwiązania, zadecyduje o tym Rada Ministrów.

Rozdział V.

Postanowienia karne.

Art. 57. Niezastosowanie się do zarządzeń władzy nadzorczej, wydanych na podstawie art. 11 ust. 2, art. 15 i 24, jako też przez kroczenie postanowień art. 12, 13, 23 ust. 1, art. 41, 43 pkt. a i art. 59 ust. 2 ulega w trybie karno-administracyjnym grzywnie do 500 zł.

Rozdział VI.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

Art. 58. Do stowarzyszeń istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego prawa będą miały zastosowanie jego postanowienia.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami drogą rozporządzeń określa bliżej sposoby przystosowania tych stowarzyszeń do wymagań niniejszego prawa, jak również sposoby załatwienia spraw będących w toku postępowania w chwili wejścia w życie niniejszego prawa.

Spółdzielnie, istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego prawa, jeżeli uprawiają działalność kulturalną — mają obowiązek w ciągu 3 miesięcy zgłosić powiatowej władzy administracji ogólnej dane, przewidziane w art. 12.

Art. 59. Związki zawodowe, istniejące na podstawie dekretu z dnia 18 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów o pracowniczych związkach zawodowych (Dz. P. P. P. Nr 15, poz. 209), którym władze, w dekrecie przewidziane, zezwoliły na wyko-

nywanie statutowej działalności na obszarze całego Państwa, mają prawo swobodnego otwierania swych filii poza terenem, na którym obowiązuje ten dekret, z zachowaniem jedynie przepisów w ust. 2 niniejszego artykułu, przyczym zwolnione są przy otwieraniu swych filii od obowiązku dostosowania się do artykułów 2, 12 — 14, 19 — 26, 28, 29, 31 — 42, 45 — 56 niniejszego prawa.

Zarządy centralne związków zawodowych, wymienionych w ust. 1, otwierają swe filie na terenie, na którym nie obowiązuje dekret z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów o pracowniczych związkach zawodowych w ten sposób, że o otwarciu filii zawiadamiają w przeciągu 3 dni właściwego inspektora pracy, oraz powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejscowości, w której filię otwarto, przy równoczesnym złożeniu statutu związku centralnego oraz podaniu siedziby filii i każdorazowego jej kierownika.

Filie, zarejestrowane w myśl przepisu ust. 2, podlegają odnośnie swej działalności wszystkim pozostałym przepisom niniejszego prawa nie wymienionym w ust. 1.

Art. 60. Unormowane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 688) stowarzyszenie „Polski Czerwony Krzyż“ ma być uważane za „stowarzyszenie wyższej użyteczności“ w znaczeniu niniejszego prawa i podlegać nadal odpowiednim jego postanowieniom.

Art. 61. Przez powiatową władzę administracji ogólnej w znaczeniu niniejszego prawa w powiatach miejskich należy rozumieć starostę grodzkiego, a na obszarze województwa śląskiego — dyrektora policji; przez wojewódzką władzę administracji ogólnej należy rozumieć także wojewodę śląskiego.

Art. 62. Wykonanie niniejszego prawa i wydanie w tym celu potrzebnych rozporządzeń wykonawczych porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 63. Prawo niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 roku.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego prawa tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach nim unormowanych, a w szczególności:

- dekret o stowarzyszeniach z dnia 3 stycznia 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr 3, poz. 88);
- tymczasowe przepisy o stowarzyszeniach i związkach z dnia 17 marca 1906 r., powołane w artykule 1 powyższego dekretu;
- rozporządzenie Generalnego Komisarza Ziem Wschodnich o stowarzyszeniach z dnia 25 września 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr 25, poz. 255);
- ustawa o prawie stowarzyszenia się

- z dnia 15 listopada 1867 r. (Dz. u. p. austr. Nr 134);
- e) ustawa o stowarzyszeniach z dnia 19 kwietnia 1908 r. (Dz. ust. Rzeszy Niem. str. 151);
- f) przepisy kodeksu cywilnego Rzeszy Niem., o ile odnoszą się do stowarzyszeń, uregulowanych niniejszym prawem;
- g) ustawa z dnia 3 grudnia 1924 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień o pracowniczych związkach zawodowych, względnie o stowarzyszeniach, a mianowicie postanowień dotyczących zrzeszania się pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 114, poz. 1012);
- h) przepis pkt. c) art. 22 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 726) co do rejestracji towarzystw i legalizacji ich statutów;
- i) ustawa z dnia 4 lipca 1923 r. w sprawie zakładania filii przez związki zawodowe na terenie austriackiej ustawy o stowarzyszeniach z dnia 15 listopada 1867 r. (austr. Dz. Ust. Nr 134), oraz rozporządzenia komisarza generalnego Ziemi Wschodnich z dn.

25 września 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. W. Nr 25, poz. 255) (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 594).

Przepisy niniejszego prawa nie naruszają w niczym postanowień zawartych w umowach międzynarodowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: **I. Mościcki**

Prezes Rady Ministrów: **A. Prystor**

Minister Spraw Wewnętrznych:

Bronisław Pieracki

Minister Spraw Zagranicznych:

August Zalewski

Minister Spraw Wojskowych: **J. Piłsudski**

Minister Skarbu: **Wł. Zawadzki**

Minister Sprawiedliwości:

Czesław Michałowski

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: **J. Jędrzejewicz**

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: **Zarzycki**

Kierownik Ministerstwa Komunikacji:

M. Butkiewicz

Minister Opieki Społecznej: **Hubicki**

Minister Pocht i Telegrafów: **Boerner**

Administracja Białostockiego Dziennika Wojewódzkiego komunikuje, że wszelkie opłaty jak prenumerata oraz koszty obwieszczeń należy przekazywać na Konto Pocztovej Kasy Oszczędności (P K O) Nr. 1 182 Białostockiego Dziennika Wojewódzkiego. Blankiety wpłat nabywać można w każdym urzędzie pocztowym.

Cena niniejszego egzemplarza 30 złotych. Prenumerata na 1946 wynosi kwartalnie 90 zł.

Adres Redakcji i Administracji:

Białystok, Urząd Wojewódzki, pokój Nr. 63 II piętro, ul. Mickiewicza Nr. 3.

CENA OGŁOSZEŃ; Wiersz dwułamowy lub jego miejsce 10 zł. — Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egzemplarzem dowodowym 100 zł.